

שתיקה במיקרה זה פירושה הודאה בנכור גותן.

במאמרו נמר של נייר (העולם הזה 2036) — מאמר מכוון נגד מאזניים — הוא מכנה אותי „המשורר העברי מנפרד וינקלר“. כמובן כאירוניה על שמי הלא-עברי, כי הרי רק אותי הוא מכבד. בין שאר המשוררים המבוקרים, בכינוי „המשורר רר העברי“, גישה זאת ראויה לאיש מהחוגים הקנאים הלאומניים ביותר ולא לאיש השמאל, דן עומר. והנה לא עברו שלושה חודשים, והפכתי לפתע „המשורר הרומני מנפרד וינקלר“. בשני המיקרים, כמובן בהתאם לכוונות ולדרישות הנושא ולא מתוך גישה אובייקטיבית. אינני יודע אי-אלו מיצירותי בשפה הרומנית קרא דן עומר, אך לי לא ידועה אפילו שורה אחת בשפה הרומנית מפרייטי. מובן שהעובד דה שמשורר רומני, שהיה לפני שלושה חודשים משורר עברי ומצא מיספר שנים בלבד בארץ (לפי טענתו), ישמש כשופט פרסי-עגנון, היא כשלעצמה מגוחכת. לא אתפלא איפוא אם באחד הימים אהפוך גם משורר סיני או הוטנטוטי, כשהדבר יתבקש לצורך כתיבת מאמרי-השמצה.

ומן הקל, אל הכבד, כשדן עומר מכנה אותי „אחד מרוחות-הרפאים של הסיפורת העברית“, אין לזה כל חשיבות. אך כשהוא פוגע בשמי הטוב, הופך העניין רציני ביר. תר. ברצוני לצטט מילה במילה מדברי ריו של דן עומר: „המשורר הרומני, מנפרד וינקלר, שעלה לפני שנים מיספר אר-צה, פרנסתו הספרותית מקורה בסדנה לי-לימוד שירה-לנוער המתנהלת בבית-הספר. גותן-לחמו הוא שמאי גולן.“

אלה דברי דן עומר, והנה העובדות: אין לי שום טובת-הנאה, ואינני מתפרנס מבית-הספר ואינני מכהן בתור מדריך סדר נה לנוער, אלא להפך, בשנה זו הורחקתי מן הסדנה, בעוד ששאר המדריכים נש-ארו, גם בשנה שעברה, שבה עשיתי כ-מדריך הסדנה במשך טרימסטר אחד, לא היתה „ידו של גותן לחמי“ רחבה ביותר. השתכרתי בכל שנת הכספים 1975 מהרי-רכה בסדנה — 1680 ל"י ברוטו, ולאחר ניכוי מס הכנסה, 1120 ל"י נטו.

אם דן עומר סבור לזכות בפירסום עלי-ידי השמצות ומאמרי-ביקורת נטולי כל רמה, אוכל להבטיח לו, כי הוא מחטיא את המטרה. דבר זה לא יזכה אותו בשום דריסטינגול בסיפרות העברית, אלא רק בפירסום זול ומפוקפק מאד, בעוד שלקור-בנותיו המושמצים, בחלקם לפחות, מובטח מקום כזה. לאחדים אפילו מקום מכובד, ולא ארסו של דן עומר ימנע זאת, למולנו, מנפרד וינקלר, ירושלים

כולם אוכלים חרא

אני פונה אליכם, אורי, קובי, חנוך, ירמיה וכל אותם אשכנזים יפים ש„איכפת להם“: עשו לנו טובה ורדו מעלינו! לא דורשים מאיתכם מאומה. אל „תעורר“ לנו, אל „תשפרו“ אותנו, אל „תעלו את רמתנו“ לרמתכם. פשוט: עיזבו אותנו, כי אתם בקושי עוררים לעצמכם, בקושי מסתדרים עם עצמכם — ואתם מסרבים בתוקף להודות בכך. עובדה: כולנו אוכי-לים חרא במדינה הזאת. אחד אוכל אותו בקצפת, בוילה שלו, והשני בחדר אחד עם מיטבחון.

נכון, לכם איכפת. כואב לכם ורע לכם בנשמה, ואו אתם משחוללים מבלי לדעת למה, לשיא העליבות והגיוחן הגעתם לאחרונה במחזה קריזה, בדיון הטלוויזיוני עליו ובהשתקפות הדברים בכתבה בעולם הזה (2047).

בועצמכם הקימותם דחליל חדש, חסר צורה אך בעל צבע — „אשכנזים“, ועליו, על עצמכם ובשרכם, אתם יורקים בשצף-קצף. אתם לא מבינים למה, אבל תתפלאו — אנחנו מבינים. רק ספרדי מסוגל להבין שאתם עצמכם נגמרתם ב-1945. הוציאו לכם את הלב. עד עתה יצא לי לשמוע רק אשכנזי אחד שידע לומר ש„המחזל“ היה לא ב-1973 אלא ב-1943. עד יומי האחרון אוכר בלבי את דבריו של הייל, ממוצא עיראקי, שאותם אמר במינוח בתעלה, לפני מותו: „איפה, איפה עוד מיליון יהודים?“

היה זה דווקא מחזאי ממוצא ספרדי, ניסים אלונגי, שידע לומר את הדברים בצורה סובייקטיבית במחזהו הגדול, הצוענים של יפו. כי שריד הצוענים באו ליפי, והקימו בה מדינה. למעשה הם אינם חיים, אלא גוססים גטיסה אחרונה. (המשך בעמוד 12)

אדם
לכל
עט

MADISON
by CARAN D'ACHE
עט היוקרה

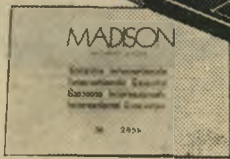
העט היחיד עם תעודת אחריות לכל החיים בכל העולם. עטים עפרונות ומערכות כסף או זהב. מדיסון — ניתן לחריטה למטרות שי. מדיסון — המתנה לאנשים שאתה רוצה להביע להם את הערכתך.

להשיג בחנויות המובחרות

MADISON טוב מן הטוב ביותר

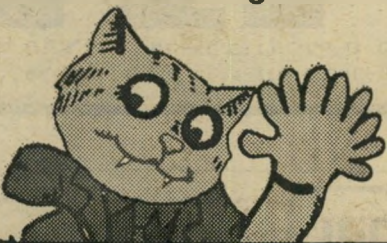
עטר — חברה למסחר בע"מ — רח' פרץ 17 ת"א, טל. (03)611833/4/5.

כדי לכתוב במדיסון — עליך להיות האדם המתאים למדיסון. הכותבים במדיסון ברחבי העולם, הם האנשים שאינם מסתפקים בפחות ממנו.

פי 9 יותר

מזמיק חצול. מפוצץ. חזין. מצאיק. מלפאץ. עלי. סקסי. מליסי.

"THE NINE LIVES OF KATZ THE CAT"

9 גלגוליו האינוטימיים פי 9 פי 9 בחתול

בכורה ארצית בקולנוע „ריאל“ ת"א — 7.30—9.30—4.30

